

талановитих кадрів по всьому світу; орієнтація – на конкретний продукт, національна приналежність і професійна кваліфікація значення не мають; отримання необхідних матеріалів, ідей та іншої інформації як результат роботи залученої широкої аудиторії.

Основними перешкодами для впровадження та активного використання нових для нашої країни форм фінансування стартапів та суб'єктів малого бізнесу залишається визначений нами в [3, с.184] брак належного нормативно-правового регулювання. Вирішення питань із законодавчого регулювання є передумовою поширення й розвитку у вітчизняній практиці нових форм фінансування. Подальші наукові дослідження авторів стосуватимуться конкретизації напрямів удосконалення правового забезпечення здійснення нових форм фінансування бізнесу.

Література

1. Зимовець В, Шовкун І. Концептуальні засади та закордонний досвід фінансування інноваційної діяльності: уроки для України. Економіст. 2015. № 1. С. 10 - 14.
2. Васильчук І. Краудфандінг і краудінвестинг як фінансові інновації. Ринок цінних паперів України. 2013. № 11-12. С. 59–67.
3. 3. Островська О. А. Нові форми фінансування бізнесу в Україні. Фінанси, облік і аудит : Зб.наук.праць. 2017. Вип. 1 (29). С. 174–187.

Ірина Волобоєва

*к.е.н., доцент кафедри економіки та підприємництва,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
irinavoloboeva110480@gmail.com*

Наталія Данилевич

*к.т.н., доцент кафедри економіки та підприємництва,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
iljusha@ukr.net*

ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ СТАРТАПІВ В СУЧАСНІЙ ЕКОСИСТЕМІ

LIFE CYCLE OF STARTUPS IN THE MODERN ECOSYSTEM

ЖИЗНЕННЫЙ ЦИКЛ СТАРТАПОВ В СОВРЕМЕННОЙ ЭКОСИСТЕМЕ

Анотація. Досліджено та надано характеристики фазам життєвого циклу стартапів в сучасній екосистемі.
Abstract. The characteristics of the phases of the lifecycle of start-ups in the modern ecosystem are studied and given.

Аннотация. Исследованы и предоставлены характеристики фазам жизненного цикла стартапов в современной экосистеме.

В умовах сучасного кризового стану економіки стартапи у світі створюються не так активно ніж у минулих роках, а частка залучених професіоналів в них скорочується. Справа в тому, що з розвитком наукового прогресу та ускладненням дослідницьких завдань навантаження та відповідальність на засновників стартапів зростає. Бізнесменам доводиться мати більший досвід, виконувати більше функцій, а зиски – не такі великі. Завдяки поділу праці великі розвинені компанії ефективно справляються з різними складнощами. Це призводить до звуження сфери відповідальності найманих працівників та надає змогу делегувати завдання та не вирішувати адміністративні питання.

Не сприяє привабливості розвитку стартапів, те що успішні стартапи - «єдинороги» зустрічаються більш рідко. Одночасно з'явилися компанії, що пропонують товари і послуги,

які допомагають людям відчутися себе підприємцями і долучитися до сучасної підприємницької культури. Сформувалася так звана «індустрія підприємництва». Завданням якої, є залучення якомога більшої кількості людей незалежно від їх шансів на успіх. Це також призводить до зниження рівня якості та успішності стартапів.

Стартапи стикаються з обмеженнями в фінансуванні. Венчурне фінансування стає менш доступним для стартапів. Такі інвестори зараз більше зацікавлені в перспективних компаніях, результати діяльності яких будуть зрозумілі в недалекому майбутньому. Як наслідок, знижуються можливості щодо залучення фінансових вкладень для компаній, які розвивають інноваційні та складні технології [1].

За допомогою діяльності стартапів країни можуть скористатися перевагами новітніх інновацій та технологій. Але їх діяльність повністю знаходиться в залежності від екосистеми, яка має підтримувати підприємницьку і науково-технічну складові. Екосистеми для стартапів може формуватися протягом багатьох років навіть десятиліть [2]. Екосистема для стартапів - це інноваційно розвинена сфера, де функціонує сукупність науково-дослідних інститутів, технічних університетів, технопарків, фірми-гігантів у сфері інформаційно-комунікаційних технологій, організації, діяльність яких спрямована на підтримку бізнес-ініціатив в секторі технологій та інновацій. Основою функціонування сучасної екосистеми є рух венчурного капіталу, інтелектуальних і людських ресурсів, а також взаємовідносини між господарюючими суб'єктами, мета яких – технологічний розвиток та впровадження інновацій. [2]

У зв'язку з цим та враховуючи стрімке зростання глобальної революції стартапів все більше регіональних та національних урядів інвестують в стартапи, намагаючись пришвидшити зростання своєї національної екосистеми. Компанія «Startup Genome» протягом багатьох років проводила великі дослідження та глобальні опитування майже 100 000 засновників компаній у понад 30 країнах. Це дало можливість вивчити та проаналізувати складові екосистеми для стартапів, що дало можливість сформулювати поради уряду для збільшення успішних запусків стартапів в багатьох країнах[3].

Модель життєвого циклу стартапів в сучасній екосистемі- це модель, яка допомагає урядам визначити, де знаходиться їх екосистема, її недоліки та обґрунтувати цілеспрямовані плани дій, які максимізують вплив, а не розпорошують їх обмежені ресурси. Вивчення та аналіз цієї моделі дає змогу правильно зосередити економічні ресурси на рівні держави.

Життєвий цикл стартапів в сучасній екосистемі розвивається протягом чотирьох фаз, кожна з яких має різні набори характеристик, викликів та цілей. Взагалі, досвід запуску стартапів (на прикладі масштабування) збільшує та сприяє, по-перше, зростанню вихідних результатів екосистеми (кількість запусків) та по-друге - її ресурсів, і лише після, активує світові досягнення.

Фаза активації (виникнення):

- акумулювання ресурсів;
- заснування перших стартапів;
- виникнення спільноти підприємців;
- об'єднання зусиль лідерів стартапів й влади з метою залучення капіталу і посилення міжрегіональних зв'язків;
- адаптування іноземного досвіду;
- збільшення продуктивності використання ресурсів і роботи стартап-команд[2].

Мета цієї фази полягає у зосередженні уваги на збільшенні стартового виробництва та фінансуванні на ранніх стадіях.

Фаза глобалізації :

- збалансування всіх сфер;
- закріплення зв'язків бізнесу і науково-дослідних структур на світовому рівні;
- розширення диференціації сфер в секторі стартапів.

Мета цієї фази полягає у зосередженні уваги на зростанні глобальних зв'язків із засновниками провідних екосистем, фактор успіху, який визначає потенціал масштабування екосистеми та підтримку стартапів для збільшення їхнього раннього охоплення глобальним ринком.

3. Фаза залучення:

- реалізація значної кількості стартапів;
- швидке зростання капіталізації стартапів;
- активне надходження іноземних ресурсів;
- зростання конкурентоспроможності стартапів;
- поява інноваційного бренду країни;
- стійкий розвиток взаємовідносин науково-дослідних інститутів та бізнесу[2].

Мета цієї фази полягає у глобальному залученні ресурсів для значного збільшення розміру екосистеми та подолання недоліків, усунення бар'єрів для імміграції та залучення за допомогою якісних та ефективних програм.

4. Фаза інтеграції:

- реалізація великих проєктів (понад 500 млн. дол.);
- стартапи – первинний двигун економіки;
- активна імміграція: кадрів, підприємців;
- закріплення зв'язку з іншими екосистемами для стартапів;
- екосистема для стартапів – головна бізнес-площадка в країні[2].

Мета цієї фази полягає в інтегруванні екосистеми до глобальних, національних та місцевих ресурсів та інформації всередині та за межами стартової екосистеми, оптимізуючи закони та політику для підтримання її конкурентоспроможності та зростання, розподіляючи вигоди (наприклад, культура, джерело конкурентоспроможності, капітал, інновації) до інших галузей економіки та окремих частин нації.

Фази життєвого циклу стартапів в сучасній екосистемі не мають чітко визначених термінів. На практиці стартапи можуть роками знаходитись на різних фазах. Але при проходженні останньої фази життєвого циклу стартап вже перестає бути стартапом і зазвичай у нього кілька шляхів розвитку: він стає бізнесом, в якому викуповують частку інвесторів (LBO), виходить на IPO або його купує корпорація. Але нажалі 95% стартапів, які вмирають і не доходять до цієї стадії.

Література

1. Конец бума стартапов, рецепты восстановления экономики и что не так с рейтингом DoingBusiness. URL: <https://thebell.io/fiziki-ne-shutyat-kriminalnaya-istoriya-vladeltsev-sitilinka> (дата звернення: 09.03.2021).
2. Дослідження розвитку екосистем в контексті реалізації стартапів в Україні. URL: <https://news.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/03/nova-hvylya-1.pdf> (дата звернення: 09.03.2021).
3. Startup Ecosystem Lifecycle. URL: <https://startupgenome.com/reports/startup-ecosystem-lifecycle-phases> (дата звернення: 09.03.2021).

УДК: 330.341

Світлана Красножон

*к.е.н, доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»*

Катерина Єрешко, Олена Хома

студентки факультету фінансів, II курс